

Nemecký jazyk

Charakteristika vyučovacieho predmetu

Jazyk sa vníma ako možný zdroj osobného a kultúrneho obohatenia človeka, ktorý je predpokladom pre ďalšie vzdelávanie. Učenie sa cudzích jazykov podporuje otvorenejší prístup k ľuďom. Komunikácia a rozvoj kompetencií v cudzom jazyku sú dôležité pre podporu mobility v rámci Európskej únie, umožňujú občanom plne využívať slobodu pracovať a študovať doma alebo v niektorom z jej členských štátov, či kdekoľvek vo svete.

Vyučovanie nemeckého jazyka musí zodpovedať vzdelávacím požiadavkám základnej školy, t. j. má žiaka viesť k tomu, aby bol schopný cieľavedome usmerňovať svoj vlastný život, aby si zo školy odnášal trvalé hodnoty, názory a postoje.

Vyučovanie nemeckého jazyka rozvíja a podporuje spoločenskú, individuálnu a profesijnú akcieschopnosť, najmä v medzinárodných súvislostiach a slúži tak rozvoju osobnosti. Na vyučovaní nemeckého jazyka sa žiak učí poznávať životné podmienky, postoje a spôsoby konania ľudí v nemecky hovoriacich krajinách.

Výučba druhého cudzieho jazyka smeruje k dosiahnutiu komunikačnej úrovne A1 podľa Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky na konci nižšieho stredného vzdelávania. Označenie úrovne A1 je používateľ základného jazyka.

ISCED 2 – nižšie stredné vzdelávanie	
Názov predmetu:	Nemecký jazyk
Ročník:	deviaty
Časová dotácia:	2 h týždenne/ 66 h ročne
Počet hodín v ŠVP:	0 h
Počet hodín v ŠkVP:	2 h
Vyučovací jazyk:	slovenský

UČEBNÉ OSNOVY

Ciele predmetu nemecký jazyk

Všeobecné ciele vyučovacieho predmetu nemecký jazyk vychádzajú z modelu všeobecných kompetencií a komunikačných jazykových kompetencií, ako ich uvádza Spoločný európsky referenčný rámec pre jazyky.

Cieľom vyučovacieho predmetu nemecký jazyk je umožniť žiakom:

- efektívne používať všeobecné kompetencie, ktoré nie sú charakteristické pre jazyk, ale sú nevyhnutné pre rôzne činnosti, vrátane jazykových činností,
- využívať komunikačné jazykové kompetencie tak, aby sa komunikačný zámer realizoval vymedzeným spôsobom,
- v receptívnych jazykových činnostiach a stratégiách (počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením) spracovať hovorený alebo napísaný text ako poslucháč alebo čitateľ,
- v produktívnych a interaktívnych jazykových činnostiach a stratégiách (ústny prejav, písomný prejav) vytvoriť ústny alebo písomný text,
- používať hovorené a písané texty v komunikačných situáciách na konkrétne funkčné ciele.

Kľúčové kompetencie

- Žiak získa vedomosti a zručnosti v súlade s obsahovým a výkonovým štandardom.
- Podstatou jazykového vzdelávania je, aby žiak dokázal:
 - riešiť každodenné životné situácie v cudzej krajine a v ich riešení pomáhal cudzincom, ktorí sú v jeho vlastnej krajine
 - vymieňať si informácie a nápady s mladými ľuďmi a dospelými, ktorí hovoria daným jazykom a sprostredkovať im svoje myšlienky a pocity,
 - lepšie chápať spôsob života a myslenia iných národov a ich kultúrne dedičstvo.
- Dôležité kompetencie pri vytváraní a udržovaní interaktívneho učebného prostredia v škole sú:
 - kritické myslenie,
 - tvorivé myslenie,
 - prosociálne a prospoločenské myslenie.

Všeobecné kompetencie

žiak dokáže:

- uvedomelo získavať nové vedomosti a spôsobilosti,
- opakovať si osvojené vedomosti a dopĺňať ich,
- uvedomovať si a používať stratégie učenia sa pri osvojovaní si cudzieho jazyka,

- chápať potrebu vzdelávania sa v cudzom jazyku,
- dopĺňať si vedomosti a rozvíjať komunikačné jazykové činnosti,
- kriticky hodnotiť svoj pokrok, prijímať spätnú väzbu a uvedomovať si možnosti svojho rozvoja,
- udržať pozornosť pri prijímaní poskytovaných informácií,
- pochopiť zámer zadanej úlohy,
- účinne spolupracovať vo dvojiciach i v pracovných skupinách,
- aktívne a často využívať doteraz osvojený cudzí jazyk,
- využívať dostupné materiály pri samostatnom štúdiu,
- byť otvorený kultúrnej a etnickej rôznorodosti.

Komunikačné jazykové kompetencie

Jazykové kompetencie

žiak dokáže:

- používať iba základný rozsah jednoduchých výrazov týkajúcich sa osobných údajov a potrieb konkrétneho typu, základný repertoár slovnej zásoby izolovaných slov a slovných spojení vzťahujúcich sa na dané konkrétne situácie
- používať bežné slová a slovné spojenia nevyhnutné pre uspokojovanie jednoduchých komunikačných potrieb obmedzeného charakteru,
- používať základné vetné modely a komunikovať o osvojených témach prostredníctvom naučených slovných spojení a skupín niekoľkých slov a výrazov,
- používať iba obmedzené ovládanie základných gramatických štruktúr a typov viet, ktoré sú súčasťou osvojeného repertoáru,
- používať niektoré jednoduché gramatické štruktúry cudzieho jazyka, aj keď sa systematicky dopúšťa základných chýb, ale je mu rozumieť,
- ovládať výslovnosť obmedzeného repertoáru naučených slov a slovných spojení, zrozumiteľnú pre rodených hovoriacich, ktorí sú zvyknutí komunikovať s hovoriacimi pochádzajúcimi z jazykovej skupiny daného učiaceho sa,
- opísať známe slová a krátke slovné spojenia, napríklad jednoduché pokyny alebo inštrukcie, názvy každodenných predmetov, názvy obchodov a bežne používané ustálené slovné spojenia,
- vyhláskovať svoju adresu, štátnu príslušnosť a ostatné osobné údaje.

Sociolingválne kompetencie

žiak dokáže:

- nadviazať základnú spoločenskú konverzáciu tak, že používa najjednoduchšie spôsoby vyjadrenia zdvorilosti: pozdraviť sa, rozlúčiť sa, predstaviť sa, poďakovať sa, ospravedlniť sa atď.,
- komunikovať v bežných spoločenských situáciách,
- jednoducho sa vyjadrovať pomocou základných funkcií jazyka, akými sú napr. výmena informácií, žiadosť, vyjadrenie vlastných názorov a postojov, pozvanie, ospravedlnenie atď.

Pragmatické kompetencie

žiak dokáže:

- spájať slová alebo skupiny slov pomocou najzákladnejších lineárnych spojovacích výrazov, napríklad „a“ alebo „potom“,
- používať najčastejšie sa vyskytujúce spojovacie výrazy na prepojenie jednoduchých viet potrebných na vyrozprávanie alebo opis príbehu v logickom časovom slede

- zvládnuť veľmi krátke izolované a väčšinou vopred naučené jazykové prejavy, s mnohými pauzami, ktoré sú nevyhnutné na hľadanie výrazových prostriedkov, na artikuláciu menej známych slov a na pokusy o vhodnejšiu formuláciu,
- používať jednoduché spôsoby na začatie, udržanie a ukončenie krátkeho rozhovoru.

Komunikačné zručnosti

Komunikačné zručnosti nemožno chápať izolovane, pretože sa navzájom prelínajú a dopĺňajú (integrované zručnosti).

Počúvanie s porozumením

Učiaci:

- dokáže rozoznať známe slová a najzákladnejšie slovné spojenia týkajúce sa jeho samého, jeho rodiny a bezprostredného konkrétneho okolia, keď ľudia hovoria pomaly a jasne,
- rozumie, ak sa hovorí veľmi pomaly a pozorne, a ak dlhšie pauzy poskytujú čas na pochopenie zmyslu,
- rozumie jednoduchým pokynom, ktoré sú pomaly a zreteľne adresované a dokáže porozumieť krátkemu jednoduchému popisu cesty,
- rozumie podstate počutého natoľko, aby bol schopný splňať konkrétne potreby za predpokladu, že reč je jasne formulovaná a pomaly artikulovaná,
- rozumie slovným spojeniam a vetám vzťahujúcim sa na bežné oblasti každodenného života.

Čítanie s porozumením

Učiaci:

- rozumie známym menám, názvom, slovám a veľmi jednoduchým vetám, napríklad na oznámeniach a plagátoch alebo v katalógoch, na pohľadniciach,
- rozozná základné slovné spojenia v jednoduchých oznamoch z každodenného života,
- dokáže si pri jednoduchšom informačnom materiáli a krátkych, jednoduchých opisoch urobiť predstavu o obsahu, najmä ak má k dispozícii vizuálnu pomoc,
- rozumie krátkemu jednoduchému písomnému popisu cesty,
- porozumie krátkym jednoduchým textom, ktoré obsahujú veľmi frekventovanú slovnú zásobu.

Písomný prejav

Učiaci:

- dokáže napísať krátky osobný list alebo pohľadnicu, napríklad pozdrav z dovolenky,
- dokáže vyplniť jednoduché registračné formuláre s osobnými údajmi ako meno, štátna príslušnosť, adresa, telefón a podobne,
- dokáže napísať jednoduché slovné spojenia a vety o sebe a iných ľuďoch, o tom kde žijú a čo robia,
- vie si písomne vyžiadať informácie alebo ich podať ďalej,
- vie napísať jednoduché slovné spojenia alebo vety a použiť v nich spojovacie výrazy ako „a“, „ale“, „pretože“, „preto“,
- stručne a krátkymi vetami predstaví a charakterizuje osoby a veci,
- jednoducho opíše aspekty všedného dňa – miesto, škola, rodina, záujmy.

Ústny prejav – dialóg

Učiaci:

- dokáže komunikovať jednoduchým spôsobom za predpokladu, že jeho partner v komunikácii je pripravený zopakovať alebo preformulovať svoju výpoveď pri pomalšej rýchlosti reči, a že mu pomôže sformulovať, čo sa pokúša povedať,

- dokáže klásť a odpovedať na jednoduché otázky z oblasti jeho základných potrieb alebo na známe témy,
- používať jednoduché zdvorilostné formulácie ako pozdrav, lúčenie, opýtať sa niekoho ako sa má,
- vie predstaviť seba a iných a reaguje, keď ho predstavujú,
- rozumie každodenným výrazom, ktoré sú zamerané na uspokojenie jednoduchých konkrétnych komunikačných potrieb a vie reagovať na jednoduché informácie, ktoré sa dozvie,
- rozumie otázkam a pokynom, jednoduchému opisu cesty, vie niekoho o niečo požiadať a niekomu niečo oznámiť,
- požiada o rôzne jednoduché informácie, služby a veci, alebo ich dokáže poskytnúť.

Ústny prejav – monológ

Učiaci:

- dokáže využívať jednoduché slovné spojenia a ucelenými vetami opísať seba, miesto, kde žije, čo robí a ľudí, ktorých pozná,
- opíše každodenné skutočnosti zo svojho prostredia, napríklad ľudí, školu a miesto,
- podá krátky jednoduchý opis udalostí a činností, opíše svoje plány a osobné skúsenosti.

Učebný plán

Časová dotácia pre nemecký jazyk je **2 hodiny týždenne**. Táto dotácia sa vhodne rozdelí podľa náročnosti tematických celkov.

Obsahový štandard

Tematické okruhy

Človek na cestách /prázdninové aktivity, letný tábor, cestovanie, cestovná batožina, budovy v meste/ - 25 h.

Voľný čas a záľuby /záľuby a koníčky/ - 3 h.

Šport nám, my športu /šport, atletické disciplíny/ - 8 h.

Uprostred multikultúrnej spoločnosti /rodinné sviatky, štátne a cirkevné sviatky, zvyky a tradície v rôznych krajinách, zblížovanie kultúr a rešpektovanie tradícií, pozvánka/ - 4 h.

Obchod a služby /nakupovanie, množstvo, balenie/ - 13 h.

Ľudské telo, starostlivosť o zdravie /ľudské telo, tiesňové volanie, u lekára/ - 13 h.

Človek na cestách

Výkonový štandard

- poznať a používať slovnú zásobu na tému Človek na cestách
- poznať a používať slovnú zásobu súvisiacu s prázdninovými aktivitami, letným táborom
- používať rozkazovací spôsob
- používať privlastňovacie zámená
- používať osobné zámená v datíve
- tvoriť a používať perfektum slabých sloviess s haben
- poznať a používať zvrtné slovesá

- tvoriť a používať perfektum silných slovies
- tvoriť a používať 2. stupeň prídavných mien
- tvoriť a používať 2. stupeň prídavných mien + als
- tvoriť a používať perfektum so sein
- správne používať prídavné mená po člene neurčitom v nominatíve a akuzatíve
- správne používať prídavné mená po kein/keine v nominatíve a akuzatíve
- rozumieť nejakému návodu
- dávať inštrukcie
- vysvetliť pravidlá hry
- nadväzovať kontakty
- rozprávať o prázdninových aktivitách, o prázdninových zážitkoch
- požiadať o pomoc a pomoc poskytnúť
- napísať pohľadnicu
- dohodnúť sa na niečom
- porovnať dve mestá
- opísať fotografiu
- povedať, kde sa kto/čo nachádza
- porozumieť a rozprávať životný príbeh
- správne čítať letopočty
- povedať, aké niečo je
- poznať vetnú melódiu a vetný prízvuk
- správne vyslovovať slová s /r/
- správne vyslovovať dlhé a krátke e

Voľný čas a záľuby

Výkonový štandard

- poznať a používať slovnú zásobu na tému Voľný čas a záľuby
- tvoriť vedľajšie vety s dass
- rozprávať o niečích záujmoch a záľubách
- podávať informácie
- používať správne vetný prízvuk v súvetí

Šport nám, my športu

Výkonový štandard

- poznať a používať slovnú zásobu na tému Šport
- ovládať stupňovanie prídavných mien
- tvoriť a používať perfektum zmiešaných slovies
- rozumieť a interpretovať štatistiku
- formulovať porovnanie
- rozprávať o športe
- popísať nejakú športovú disciplínu
- informovať o stretnutí, zápase
- používať správny prízvuk pri zmiešaných slovesách v perfekto

Uprostred multikultúrnej spoločnosti

Výkonový štandard

- vymenovať rodinné sviatky, štátne a cirkevné sviatky
- poznať zvyky a tradície v rôznych krajinách
- vyjadriť názor na rôznorodosť zvykov a tradícií v rôznych krajinách

- používať minulý čas v jednoduchom rozprávaní alebo dialógoch

Obchod a služby

Výkonový štandard

- poznať a používať slovnú zásobu na tému Obchod a služby
- ovládať a používať slovesá stellen, setzen, legen, hängen + predložky
- používať predložky miesta + datív, akuzatív
- skloňovať prídavné mená po člene určitom v nominatíve a akuzatíve
- tvoriť súvetia s denn, weil
- povedať, kto kam čo dáva
- vyjadriť záľubu v niečom
- napísať nákupný zoznam
- pomenovať obchody a povedať, kde sa čo dá kúpiť
- rozprávať o spôsoboch a množstve
- získať dôležité informácie z prospektu
- správne vyslovovať koncovky -en, -el

Ľudské telo, starostlivosť o zdravie

Výkonový štandard

- poznať a používať slovnú zásobu na tému Ľudské telo
- tvoriť a používať perfektum sloves s odlučiteľnou predponou
- tvoriť a používať préteritum können a wollen
- tvoriť prídavné mená bez ge-
- tvoriť súvetia s weil (perfektum)
- skloňovať prídavné mená
- informovať o nehode
- povedať, prečo sa niečo stalo
- zavolať na tiesňovú linku
- pomenovať časti tela
- viesť rozhovor u lekára
- používať správny prízvuk u sloves s odlučiteľnou predponou (perfektum)

Zoznam kompetencií vzhľadom na dané tematické okruhy

9. ročník

- nadviazať kontakt v súlade s komunikačnou situáciou – upútať pozornosť, pozdraviť, odpovedať na pozdrav, poďakovať a vyjadriť svoje uznanie, predstaviť sa, niekoho predstaviť, reagovať, keď sa niekto predstaví alebo je predstavený, niekoho osloviť a reagovať na oslovenie, rozlúčiť sa – ustálené slovné spojenia, oznamovacia veta, opytovacia veta, osobné zámená, privlastňovacie zámená
- vypočuť si a podať informácie – informovať sa, oznámiť – opytovacia veta, W-otázka, potvrdiť a trvať na niečom, modálne slovesá /dialógy, jednoduché rozprávanie, jednoduchý telefonický rozhovor/, odpovedať na požiadavky, získať informácie /predložky miesta/
- vybrať si z ponúkaných možností – identifikovať, opísať, potvrdiť, odmietnuť – člen podstatných mien v nominatíve a akuzatíve /určitý, neurčitý člen/, prídavné meno ako predikatív, obligatórne zámeno, ustálené slovné spojenia, pomocné slovesá mať, byť v prítomnom čase, zápor kein pred podstatným menom, zápor

nicht po slovese, spojky und, und auch, aber, weil, dass, denn, porovnávací častica, rozkazovací spôsob, kladná a záporná veta

- vyjadriť názor – vyjadriť názor, vyjadriť súhlas, vyjadriť nesúhlas – ustálené slovné spojenia, vyjadriť presvedčenie, vyjadriť vzdor – vedľajšia veta bez spojky, častice záporu, modálne slovesá, zvolanie
- vyjadriť vôľu – vyjadriť plány – predložka an, in, von – bis, ustálené slovné spojenia, vyjadriť želania/túžby - modálne slovesá, slovesá s odlučiteľnou predponou
- vyjadriť schopnosť – modálne slovesá, zápor nicht, préteritum modálnych sloviess - können
- vyjadriť pocity – vyjadriť šťastie, radosť, uspokojenie, vyjadriť smútok, vyjadriť súčiť, potešiť – ustálené slovné spojenie, obligatórne, zámeno es /dialógy, pohľadnice, plagáty/, opytovacia veta, zvolacia veta, slovesá s odlučiteľnou predponou
- vyjadriť očakávania a reagovať na ne – vyjadriť sklamanie, spokojnosť, pošťazovať si – jednoduchá veta, ustálené slovné spojenia, menný prísudok, zápor, príslovky miesta a času, zistiť spokojnosť, nespokojnosť niekoho s niekým/s niečím - opytovacia veta
- predstaviť svoje záľuby a svoj vkus – prídavné mená pred podstatným menom, stupňovanie prídavných mien
- stanoviť, oznámiť a zaujať postoj k pravidlám a povinnostiam – vyjadriť príkaz, zákaz, žiadať povolenie, súhlas, dať súhlas, dohodnúť, dať a pridať ponuky – ustálené slovné spojenia, oznamovacia, rozkazovacia veta, modálne slovesá, skloňovanie podstatných mien, opytovacia veta, predložky času, predložky miesta a smeru
- reagovať na porušenie pravidiel alebo nesplnenie povinnosti – ospravedlniť sa, vyčítať – ustálené slovné spojenia, časovanie sloviess v perfekto
- reagovať na príbeh alebo udalosť – vyjadriť záujem o niečo, vyjadriť záujem o to, čo niekto rozpráva, vyjadriť prekvapenie, vyjadriť nezáujem – zvolacia veta, prítomný čas pravidelných a nepravidelných sloviess, ustálené slovné spojenia, perfektum pravidelných a niektorých nepravidelných sloviess, zvrtné slovesá
- dať ponuku a reagovať na ňu – žiadať niekoho o niečo, odpovedať na žiadosť, navrhnúť niekomu, aby sme niečo spoločne urobili, ponúknuť pomoc, pýtať sa na prania, ponúknuť veci, predmety, sľúbiť – ustálené slovné spojenia, oznamovacia, opytovacia, rozkazovacia a zvolacia veta, vykanie, podstatné mená, určitý, neurčitý člen, množné číslo, predložka miesta wo? wohin?
- reagovať na niečo, čo sa má udiť – žiadať od niekoho niečo, reagovať na žiadosť, povzbudiť – ustálené slovné spojenia, podstatné mená, rozkazovací spôsob
- reagovať na niečo, čo sa udialo v minulosti – spomenúť si na niečo/na niekoho, blahoželať – perfektum sloviess, modálne slovesá, slovesá s odlučiteľnou predponou
- reagovať pri prvom stretnutí – predstaviť niekoho, predstaviť sa, reagovať na predstavenie niekoho, privítať – oznamovacia, opytovacia veta, predložka von
- telefonovať – začať, udržiavať a ukončiť telefonický rozhovor – ustálené slovné spojenia, modálne slovesá, vedľajšie vety s dass, denn, weil
- uistiť sa v rozhovore, že slová boli pochopené – požiadať o pomoc pri vyjadrení problematického slova, opätovne sa pýtať, prosiť o opakovanie, signalizovať

porozumenie – oznamovacie, opytovacie vety, ustálené slovné spojenia, W-otázky, prítomný čas nepravidelných slovies, perfektum niektorých nepravidelných slovies

Prierezové témy

Sú integrované do jednotlivých tematických celkov.

Metódy, formy a postupy nemeckého jazyka

Vyučujúci si podľa vlastného uváženia s ohľadom na podmienky danej triedy, osobitostí žiakov a materiálno-technického vybavenia školy vyberajú formy, metódy a techniky na dosiahnutie stanovených cieľov.

Vyučujúci na jednotlivých vyučovacích hodinách využívajú nasledujúce metódy:

- motivačné metódy – motivačný rozhovor, rozprávanie, demonštrácia, príklady z praxe,
- expozičné metódy – vysvetľovanie, pozorovanie, rozhovor, beseda,
- metódy práce s informáciami – čítanie s porozumením, počúvanie s porozumením, práca s odbornou literatúrou a slovníkmi, práca s technikou a internetom,
- problémové metódy – heuristická metóda, projektová metóda,
- fixačné metódy – metóda opakovania, precvičovania (ústne, písomné),
- aktivujúce metódy – práca v skupine, diskusia,
- diagnostické metódy – metódy overovania, hodnotenia.

Vyučujúci využívajú aj čiastočne riadené techniky ako brainstorming, či samostatná práca, skupinová práca a tiež voľné, neriadené techniky – hry, doplňovačky, ošesmerovky, pexesá, dominá, riešenie problému, či simuláciu. O spestrenie vyučovacieho procesu sa vyučujúci snažia zavádzaním nových vyučovacích metód, napr. projektové, problémové a kooperatívne vyučovanie.

Pri vytváraní a udržovaní interaktívneho učebného prostredia v škole je dôležité aj kritické myslenie, t. j. schopnosť nachádzať, analyzovať a vyberať informácie využívaním interdisciplinárnych znalostí, rozmanitých zručností a kritického prístupu; prijímanie informovaných rozhodnutí založených na dôkazoch a zmena pozícií zoči voči presvedčivým a pádnym argumentom; kreatívne myslenie, t. j. schopnosť nachádzať nové, nezvyčajné spôsoby spájania faktov v procese riešenia problémov, ktoré minimalizujú nežiaduce zovšeobecnenia, predsudky a stereotypy; prosociálne a prosociálne myslenie, t. j. schopnosť analyzovať fakty a problémy a vyberať si v súvislosti s potrebami iných a spoločnosti ako celku, boj proti sebeckému a etnocentризmu; otvorenosť pri komunikácii s inými a schopnosť poučiť sa zo skúseností iných; myslenie orientované na budúcnosť, t. j. schopnosť vnímať problémy a hodnotiť rozhodnutia s ohľadom na skúsenosti s cieľom vybudovať spravodlivejšiu budúcnosť. Spomenuté metódy, formy a techniky sú vždy primerané veku a mentálnej úrovni žiakov.

Učebné zdroje:

- učebnica: Giorgio Motta, Elzbieta Krulak-Kempisty, Dagmar Glück, Kerstin Reinke, Mária Jarabinská: Klett Maximal interaktiv 3
- pracovný zošit
- nahrávky na CD

- odborná literatúra
- vlastné materiály
- internet

Hodnotenie predmetu:

Žiaci v 9. ročníku sú hodnotení známku podľa aktuálneho Metodického pokynu na hodnotenie žiakov.

Najvyšším cieľom hodnotenia výkonov je preskúšanie /ústne a písomné/, ktoré ma slúžiť ako informácia pre žiakov a učiteľov.

Kritéria hodnotenia ústneho prejavu

- plynulosť – učiaci sa vie rozprávať po nemecky na základné témy plynulo, bez neprimeraného prerušovania prejavu pre nedostatok vhodnej slovnej zásoby a jazykových prostriedkov,
- správnosť – učiaci sa používa vhodné výrazové prostriedky správne s ohľadom na adresáta, obsah prejavu a formálny a neformálny štýl. Výslovnosť nenarušuje zrozumiteľnosť prejavu. Prejav po obsahovej stránke zodpovedá úlohe.
- slovná zásoba – učiaci sa má dostatočný rozsah slovnej zásoby. Zbytočne neopakuje rovnaké slová.
- gramatické štruktúry – učiaci sa používa gramatické štruktúry a iné jazykové prostriedky v súlade s obsahom prejavu. Vetná stavba je pestrá.

Kritéria hodnotenia písomného prejavu

- splnenie úlohy – prejav učiaceho zodpovedá z obsahovej stránky zadaniu,
- slovná zásoba – učiaci sa využíva široký rozsah slovnej zásoby o danej téme. Používa synonymá, antonymá, prirovnania.
- gramatické štruktúry – učiaci sa ovláda gramatické štruktúry a rozlišuje používanie slovesných časov s ohľadom na tému. Pravopis jazykových prostriedkov je správny.

Hodnotenie výkonov sa môže uskutočňovať buď na základe kvantitatívnych alebo kvalitatívnych metód hodnotenia. Kvantitatívne metódy môžu byť využité pri hodnotení výkonov v oblasti rečovej recepcie /počúvanie a čítanie s porozumením/ a jazykového systému /slovná zásoba, gramatika/, kvalitatívne metódy v oblasti interakcie /dialóg/ a rečovej produkcie /monológ, písanie/.

Pri celkovom hodnotení žiaka zohľadní učiteľ stále výkony počas daného obdobia, ale aj pokrok, ktorý žiak dosiahol učením a správnou motiváciou.

Hodnotiace portfólio

- odpovede ústnou alebo písomnou formou sú hodnotené známku,
- písomné práce po každej prebranej lekcii sú hodnotené známku, pri neprítomnosti preskúšanie písomnou formou,
- práca s textom, práca s cvičeniami a slovná zásoba sú hodnotené známku,
- projekty, ak sú prezentované aj ústnou formou, sú hodnotené známku,

- aktivita na vyučovaní môže byť hodnotená známkou a zohľadnená vo výslednej známke,
- sledovanie systematickej prípravy žiaka na vyučovanie (domáce úlohy).

Hodnotenie písomných prác

úspešnosť	známka
100% - 90%	1
89% - 75%	2
74% - 50%	3
49% - 25%	4
24% - 0%	5